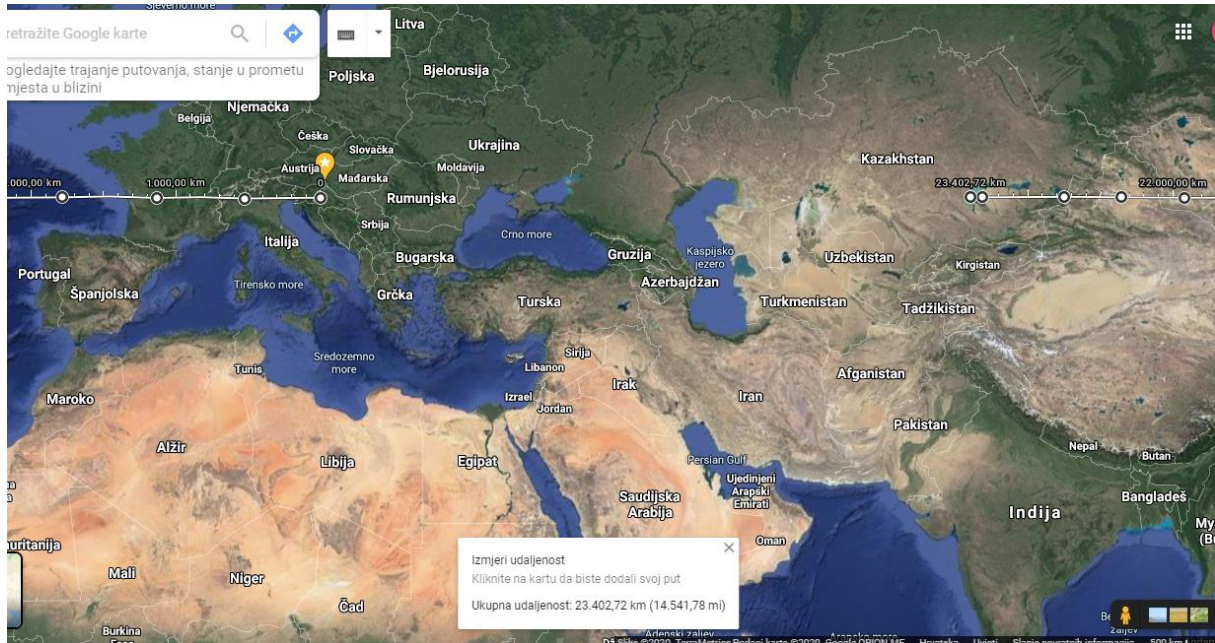

OSNOVNA ŠKOLA PETRA PRERADOVIĆA
„ŠETNJA OKO ZEMLJE“

10. dan - Subota, 25. travnja 2020

Pustinja Gobi, planine i slana jezera (2507.96 km) – ukupno smo prešli 23402.72 km

Dan započinjemo čajem slanog okusa (suutei - koji **Mongoli** piju svakodnevno), i doručkom (Mongolima je doručak najvažniji obrok). Iako neki od nas nisu navikli tako obilno doručkovati, isprobavamo riblje specijalitete, mongolski roštilj te konjsko meso i rižu.

Mongoli su nomadski narod (ljudi koji se često sele, i nemaju stalno mjesto stanovanja) vezan uz konje. Kažu da kod njih svako dijete nauči jahati prije nego hodati.

Krećemo se sjevernim rubom **pustinje Gobi**, najsjevernije pustinje na svijetu. Područje pustinje Gobi jedno je od najekstremnijih mjesta na svijetu, padne jako malo kiše u godini, a temperature se kreću od -40°C u zimskim noćima, do 50°C po danu tijekom ljeta. Imamo sreću jer u ovo doba godine temperature nisu toliko ekstremne, a ponijeli smo dovoljno tekućine, što je vrlo važno.

Jeste li znali ove zanimljivosti o svjetskim pustinjama?

- Najveća pustinja na svijetu je **Sahara**, pustinja u Africi koja zauzima površinu veliku otprilike kao SAD. Po nekim znanstvenicima, **Antarktika** je najveća pustinja na Zemlji, jer uzimaju količinu oborina kao kriterij za određivanje što je pustinja (a oborina je na Antarktici također vrlo malo).
- Neke dine (pješčane dine ili sipine su nakupine pijeska koje nanosi vjetar) u pješčanim pustinjama dosegnu visinu od 200 do 300 metara.
- Najsušća pustinja na svijetu je **Atacama** u državi Čile u Južnoj Americi, u kojoj **u cijeloj godini padne samo 1 mm! kiše.**
- Na vrućem pijesku u pustinji tijekom dana je moguće ispeći jaje.
- Na svijetu postoje brojne pustinje o kojima ćemo još potražiti informacije (pustinja Lençóis - Maranhenses u Brazilu uz morsku obalu, crvena boja pijeska u pustinji Simpson u Australiji, najmanja pustinja Karkross u Kanadi, velike slane pustinje u Boliviji i Iranu, pustinja Takla Makan...)

Korak po korak i stigli smo do mongolsko- kineske granice. Brzo napredujemo kroz slabo naseljeni dio Kine, prepun ogoljelih planina. Danas je vrijeme sunčano i vrlo hladno, pa smo svi u zimskim jaknama. 1000 km sjeverno od nas su golema **sibirska prostranstva**, a 1000 km južno od nas divovski **himalajski vrhovi**.

Nakon kasnog ručka napuštamo Kinu i ulazimo u **Republiku Kazahstan**, još jednu veliku državu na našem putovanju, 9. po veličini na svijetu, a najveću državu na svijetu koja nema izlaz na morsku obalu. Područje kojim prolazimo na putu kroz Kazahstan je isto kao i u Kini (ogoljele planine i stepe), ali ovdje nam put presijecaju dva slana jezera.

Prvo smo prošli preko jezera **Alakol**, slano jezero koje ima brojna ljekovita svojstva. Prema priči, veliki osvajač Džingis-kan, nakon što je ranjen u borbi, liječio se vodom iz jezera Alakol. Također, astronauti nakon povratka iz svemira dolazili su se vodom iz Alakola čistiti od radioaktivnog zračenja.

Drugo jezero kojim smo plovili i na njemu prenoćili u turističkom brodu je jezero **Balkash**, još jedno slano jezero. Ovo jezero poznato je po hidroelektrani, preradi bakra u gradu Balkaš na obali, i ribolovu. Na kraju dana okušali smo se u pecanju s našeg broda, ali bez velikog uspjeha. Za večerom smo uživali u ribljim specijalitetima iz jezera. Danas smo prešli put dug 2507.96 km.

